

ветъ докарватъ голѣми маси облаци отъ Суданъ, които заставатъ надъ абисинскитѣ височини, и цѣли три месеца вали непрекъснато. Глинесто-пѣсъчливата почва се размеква, сухитѣ корита се изпълватъ съ вода и всѣкакво движение спира. Всѣки стои тамъ, гдето го сварятъ дъждоветѣ. Само по желѣзницитѣ и по шосетата, които сж много малко, може да ставатъ съобщения. Голѣма частъ отъ водитѣ се събиратъ въ областъта на езерото Цана и се изливатъ въ рѣката Нилъ. Следъ тия дъждове почва обработката на земята, която е плодородна.

Въ областъта Данакиль падатъ малко дъждове, тъй че тамъ горешината и влажността не сж тъй голѣми, както въ низкитѣ мѣста Кола. Тамъ е непоносимо тежко следъ валежитѣ поради високата температура и голѣмитѣ изпарения.

Най-приятенъ климатъ иматъ високитѣ плата въ северната частъ на Абисиния: областитѣ Тигре, Ходжамъ, Амара и Хоа. Тия именно области сж най-старитѣ владения, а сжщо и центъръ днесъ на държавата. За да видимъ, какъвъ е климатътъ тукъ, ще си послужимъ съ нѣколко цифри. Въ Адисъ Абеба, столицата на държавата, която е 2424 м. надъ морското равнище (София е 550 м.), най-горещъ месецъ е май съ сръдна температура 18°. Въ сжщия градъ най-студенъ месецъ е юлий съ 13° сръдна температура. Въ Гондаръ най-горещъ е априлъ съ 22°. Валежитѣ, разбира се, сж много по-голѣми, отколкото у насъ. Въ Адисъ Абеба вали 1260 мм., а въ София едва 650 мм. Колкото отиваме къмъ изтокъ, толкова валежитѣ ставатъ по-малко. Въ Хараръ, на примѣръ, сж 900 мм. годишно.

Растения и животни. Поради различнитѣ височини на земята, Абисиния има голѣмо разнообразие въ растителното и животинското царство. По отношение на растителността тя се дѣли на три пояса. Влажната и гореща областъ въ западната частъ на платото има сж-